

IT-revyen

Mellvik-Rapporten er verken avis eller nyhetsmagasin, men vi er definitivt opp-tatt av det som skjer rundt oss. Under overskriften IT-revyen kommenterer vi aktuelle nyheter og temaer i markedet og bransjen forøvrig. Vi konsentrerer oss om emner og trender som faller inn under MRS naturlige fagfelt, og inviterer leserne til å komme med innspill.

Apple blir musikk-eier

Apples intensjoner om å overta Universal Music, som er en av verdens største musikk-leverandører (som vi i gamle dager ville ha kalt 'plateselskap'), har vakt berettiget oppsikt. Og mens de fleste synes å undre seg over om dette kan være lurt, finner vi tanken og mulighetene kombinasjonen innebærer, besnærende. Hvorfor har ingen gjort det – eller tenkt det – før?

En nærliggende analogi er telecom-sektoren, der et helt marked hoderystende observert den ene etter den andre av datacom- og data-leverandørene kaste seg over nye muligheter – helt uforstyrret av telecom-bransjens historie og 'hvordan de gamle likte å gjøre tingene sine'. I dag er de gamle døende, mens nykommerne på rekordtid har snudd opp-ned på en fullstendig stivnet bransje som avviste all annen innovasjon enn den som åpenbart passet tradisjonelle aktørers lommebøker og behov for kontroll.

Tilsvarende forandringer er overmodne for underholdningsbransjen. De siste års calamiteter rundt kopieringsbeskyttelse viser klart at fornyelse neppe vil komme innenfra. Samtidig er det et faktum at de fleste 'problemer' bransjen selv ser for seg, har sitt opphav på IT-siden – helt i tråd med telecom-sektorens utfordringer. Sony, som sitter tungt i begge leire, har ikke klart å få noe annet enn store interne stridigheter ut av situasjonen. Derfor er Apples interesse for underholdning og musikk både velkommen og naturlig.

Kombinasjonen vil enten gi underholdningsbransjen et skikkelig spark på skinnelaggen så den våkner, eller starte en total omkalfatring á la telecom. Vi holder på den siste varianten, og ser frem til forandringen. Dagens situasjon tjener kun advokatene, mens artister og kunstnere er mest skadelidende.

... og leverer musikk på nett

Og ikke før hadde bølgene rundt kombinasjonen Apple/Universal Music roet seg, så kom Apple med en ny bombe i underholdningskaoset: iTunes Music Store. En tjeneste som tilbyr kommersiell nedlasting av musikk, på mange måter en legitimering av Internettet som kommersiell leveringskanal av underholdning. For 0,99 USD kan vi laste ned en sang/låt/melodi [USD 9,99 for en hel CD] som fritt kan spilles, kopieres, brennes til CD og så videre – til personlig bruk. Ingen abonnementer, ingen andre kostnader, hvilket skiller tjenesten positivt ut fra andre aktører i samme segment (Rhapsody og PressPlay). Apple har inngått avtaler med de fem største innholdseierne (inklusive Universal, se ovenfor) og tilbyr allerede i dag over 200.000 sanger. Antallet vokser ukentlig ifølge Steve Jobs, som presenterte nyheten i San Francisco i slutten av april.

Så langt er alt vel og bra, men hvordan ser medaljens bakside ut? Hvor er restriksjonene – WHERE'S THE CATCH, som amerikanerne sier. Den aller viktigste er at dette ikke er MP3-filer, men et spesialformat som kun kan lastes ned til og

spilles på Apples maskiner og iPod musikk-spillere. Dessuten – og nesten like viktig er det at retten til bruk er begrenset til den maskinen som laster ned musikken pluss to andre – alle registrert hos Apple. Først mot slutten av året vil iTunes-programvaren bli gjort tilgjengelig på PC-plattformen. Her ligger naturligvis årsaken til at Jobs har vært i stand til å hale i land en slik avtale med rettighetshaverne. Selskapets beskjedne markedsandel gjør at aktørene kan tillate seg å eksperimentere – for å se hva markedet er villig til å betale for en slik tjeneste – som også inkluderer mulighet til å prøvespille 30 sekunder av alle sanger før eventuelt kjøp.

Dette er det første – og så langt det eneste – lyspunktet i den jammerdal innholdsleverandørene har gravd seg selv og markedet ned i de siste årene, og som vi en rekke ganger har kommentert her i Mellvik-Rapporten. Bemerkelsesverdig nok sier lederen for den store stygge ulven, Recording Industry Association of America (RIAA), følgende i forbindelse med Apples lansering: "PEOPLE BUY MUSIC BECAUSE THEY WANT CONTROL OVER IT." Når dette innlysende faktum gikk opp for geriatrien i RIAA, er ukjent – utover at det må være nylig. Organisasjonen har brukt milliarder av dollar på å kjempe for det motsatte – at kjøperne ikke skal få slik kontroll.

Restriksjonene mot kopiering som Apple har lagt inn i tjenesten, er for kakepynt å regne og representerer ingen reelle fysiske kopibegrensninger: Når sangene først er kommet på CD kan de kopieres som en hvilken som helst annen CD. Både Apple og underholdningsindustrien er naturligvis oppmerksomme på dette, hvilket understreker den positive utviklingen: At en forstokket bransje er kommet i erkjennelses- og eksperimenteringsmodus. Vi tar av oss hatten for hva Steve Jobs her har fått til. Om det vil gi Apple signifikant gevinst er vanskelig å si, men at det vil sette spor etter seg i historien, er det ingen tvil om.

Internett via stikkontakten

Hvor mange ganger kan det ropes ulv før vi slutter å reagere? Det kommer an på en rekke forhold, men for datatransport via el-nettet må tiden være ute for lengst. Vi har hørt om det, og sett eksempler på både hvordan det kan gjøres og produkter som hevdes å fungere, men gjennombruddet har uteblitt.

Så er vi i gang igjen, denne gangen enda et hakk mer skeptiske enn forrige gang. "Verden har gått videre, vi har lært mye og fått ny teknologi", stråler entusiastene, som denne gang befinner seg i USA, og håper å kunne levere bredbånd via el-nettet til selv den mest fjerntliggende gårdbruker i Midtvesten. Observasjonen er uten tvil riktig, og flere amerikanske energiselskaper planlegger prøveprosjekter i relativt stor skala i løpet av sommeren. Teknologien tilsvarende DSL i telenettet, også med hensyn til båndbredde.

Prosjektene varierer med hensyn til hvordan signalene kommer frem til det lokale distribusjonsnettet. Den mest lovende varianten benytter telenettet frem til siste ledd, og unngår dermed installasjon av spesialutstyr for å få signalene forbi transformatorer og andre komplikasjoner. Også på siste ledd frem til brukerne ser vi betydelige variasjoner. Å føre signalene rett inn via el-nettet er det enkleste rent logistisk, mens det i løpet av siste året er blitt like interessant å

sette et trådløst aksesspunkt på nærmeste stolpe – for å unngå komplikasjoner i bygningsinterne filtre (jordfeilbrytere, overspenningsvern etc.). Bransjen er entusiastisk og mener å ha gode kort på hånden. Vår skepsis vedvarer, samtidig med at vi ønsker oss enda et alternativ, mer konkurranse – og en ny bredbåndsmulighet der hvor ingen finnes i dag. Bransjeorganisasjonen Power Line Communications Association [www.plca.net] har mer informasjon.

Hvem krasjet systemet?

“Det er ikke operativsystemet, men driverne som gjør at systemet krasjer” forteller Microsoft, og forsøker hårdnakket å forsikre markedet om at de tar utfordringen på alvor. Nå skal det bli slutt på elendigheten, blir det hevdet. Det er vi naturligvis glade for å høre. Begge deler er positivt, men ingen kan klandre oss og et helt marked for å være skeptiske. Dette blir rett og slett for dumt. En driver er en del av operativsystemet, og det er uinteressant i hvilken del det stopper eller feiler. Det er i operativsystemet ‘åkke som’.

“Det er ikke våre drivere” betyr Microsoft, og påkaller dermed enda mer skepsis – i alle fall fra vår side. Selskapet selger oss et operativsystem og har ansvaret for produktet. At de har laget det slik at a) hvem som helst kan installere drivere og b) enhver driver kan krasje systemet, kvalifiserer ikke nettopp til troverdighet. Robusthet i programvare – og spesielt i operativsystemer – er ikke bare en mulighet, men et minstekrav.

Mens aktørene skylder på hverandre, sitter markedet igjen med ustabile systemer. 3-parts leverandørene som utvikler de fleste driverne, og som etter Microsofts oppfatning har skylden for de fleste systemkrasj, sender ballen tilbake til Microsoft: Programmerings-grensesnittene er for kompliserte, for dårlig dokumenterte og for lite stabile. På en messe i California nylig presenterte Microsoft en skisse for hvordan de tenker seg å løse problemet. De vil levere verktøy til 3-parts leverandørene som skal gjøre det lettere for dem å finne feil i driverne sine. Slike verktøy er under testing internt hos Microsoft nå, og slippes ut i felten senere i år.

Vi applauderer at Microsoft tar utfordringen på alvor, men kan ikke annet enn riste på hodet over angrepsvinkelen. I stedet for å gripe fatt i den egentlige årsaken – kompliserte, ustabile, lite robuste og dårlig dokumenterte grensesnitt, søker selskapet nok en gang å programmere seg bort fra problemene. Enda mer programvare, enda større kompleksitet, enda flere feil – dette kan ikke bli noe annet enn verre. Tiden er overmoden for å gripe fatt i sykdommen i stedet for symptomene, rydde opp i gamle synder og skape robusthet og pålitelighet gjennom design, ikke gjennom klattverk og lappverk. ■